



**SAINT JEROME EMILIANI,
PRIEST**
1481-1537

February 8—Optional Memorial
**Patron Saint of orphans
and abandoned children**

**He was forever grateful
after surviving an encounter with death**

In the year 1202, a wealthy young Italian man joined the cavalry of his town's militia. The inexperienced soldiers went into battle against a neighboring town's larger force and were obliterated. Most of the retreating soldiers were run through with lances and left for dead in the mud. But at least one was spared. He was an aristocrat wearing fine clothes and new, expensive armor. He was worth taking hostage for ransom. The captive suffered in a dark, miserable prison for a full year before his father made the payment for his release. He returned to his hometown a changed man. That town was Assisi. That man was Francis.

Today's saint, Jerome Emiliani, endured much the same. He was a soldier in the city state of Venice and was appointed the commander of a fortress. In a battle against a league of city states, the fortress fell and Jerome was imprisoned. A heavy chain was wrapped around his neck, hands, and feet, and fastened to a huge chunk of marble in an underground prison. He was forgotten, alone, and treated like an animal in the gloom of a dungeon. This was the pivot point. He repented of his godless life. He prayed. He dedicated himself to the Madonna. And then, somehow, he escaped, chains in hand, and fled to a nearby city. He walked through the doors of the local church and headed to the front to fulfill a fresh vow. He slowly approached a much venerated Virgin and placed his chains on the altar before her. He knelt, bowed his head, and prayed. His life was about to begin again.



ARCHDIOCESAN LITURGICAL COMMISSION, MANILA

Some pivot points can turn a life's straight line into a right angle. Other lives change slowly, bending like an arc over a long span of years. The deprivations endured by Saint Francis of Assisi and Saint Jerome Emiliani occurred suddenly. These men were comfortable, had money, and were supported by family and friends. Then, shockingly, they were naked, alone, and chained. Saint Jerome could have despaired in his imprisonment. Many people do. He could have rejected God, understood his sufferings as a sign of God's disfavor, become bitter, and given up. Instead, he persevered. His imprisonment was a purification. He gave his suffering purpose. Once free, he was like a man born anew, grateful that the heavy prison chains no longer weighed down his body to the floor.

Once he started sprinting away from that prison fortress, it was like Saint Jerome never stopped running. He studied, was ordained a priest, and travelled throughout Northern Italy founding orphanages, hospitals, and homes for abandoned children, fallen women, and outcasts of all kinds. Exercising his priestly ministry in a Europe newly split by Protestant heresies, Jerome also wrote perhaps the first question-and-answer catechism in order to inculcate Catholic doctrine in his charges. Like so many saints, he seemed to be everywhere at once, caring for everyone except himself. While tending to the sick, he became infected and died in 1537, a martyr to generosity. He was, naturally, the kind of man who attracted followers. They eventually formed into a religious Congregation and received

ecclesiastical approbation in 1540. Saint Jerome was canonized in 1767 and named the Patron Saint of orphans and abandoned children in 1928.

His life hinged on one pivot. It is a lesson. Emotional, physical, or psychological suffering, when conquered or controlled, can be a prelude to intense gratitude and generosity. No one walks down the street more free than a former hostage. No one enjoys a warm, comfortable bed like someone who once slept on asphalt. No one gulps a breath of fresh morning air quite like someone who has just heard from the doctor that the cancer is gone. Saint Jerome never lost the wonder and gratitude that filled his heart at the moment of his liberation. All was new. All was young. The world was his. And he would place all his power and energy in God's service because he was a survivor.

Saint Jerome Emiliani, you overcame confinement to live a fruitful life dedicated to God and man. Help all who are confined in any way – physically, financially, emotionally, spiritually, or psychologically – to overcome whatever binds them and to live a life without bitterness.

Source: <https://mycatholic.life/saints/saints-of-the-liturgical-year/february-8-saint-jerome-emiliani-priest/>



**SAINT JOSEPHINE BAKHITA,
VIRGIN**
1869–1947

February 8—Optional Memorial
**Patron Saint of Sudan
and human-trafficking survivors**

**Out of Africa comes a slave,
to freely serve the Master of all**

Black-on-black or Arab-on-black slavery normally preceded and made possible the white-on-black slavery practiced by the colonial powers. These powers—England, France, Spain, Portugal, Italy—were not slave societies, but their colonies were. The complex, pancultural reality of the slave trade and of slavery itself was on full display in the dramatic early life of today’s saint. The future Josephine was born in Western Sudan, centuries after the Church and most Catholic nations had long since outlawed slavery. Enforcing such teachings and laws was infinitely more difficult, however, than issuing them. And so it happened that a little African girl was kidnapped by Arab slave traders, forced to walk six hundred miles barefoot, and sold and resold in local slave markets over a period of twelve years. She was forcibly converted from her native religion to Islam, was cruelly treated by one master after another, was whipped, tattooed, scarred, and beaten. After experiencing all the humiliations inherent to captivity, she was bought by an Italian diplomat. She had been too young, and it had been too long, so she did not know her own name and had unclear recollections of where her family would be. She, essentially, had no people. The slave traders had given her the Arabic name Bakhita, “The Fortunate,” and the name stuck.



ARCHDIOCESAN LITURGICAL COMMISSION, MANILA

Living with limited freedom as a maid with her new family, Bakhita first learned what it meant to be treated like a child of God. No chains, no lashes, no threats, no hunger. She was surrounded by the love and warmth of normal family life. When her new family was returning to Italy, she asked to accompany them, thus beginning the long second half of her life's story. Bakhita settled with a different family near Venice and became the nanny for their daughter. When the parents had to tend to overseas business, Bakhita and the daughter were put in the care of the nuns of a local convent. Bakhita was so edified by the sisters' example of prayer and charity that when her family returned to take her home, she refused to leave the convent, a decision reaffirmed by an Italian court which determined she had never legally been a slave in the first place. Bakhita was now absolutely free. "Freedom from" exists to make "freedom for" possible, and once free from obligations to her family, Bakhita chose to be free for service to God and her religious order. She freely chose poverty, chastity, and obedience. She freely chose not to be free.

Bakhita took the name Josephine and was baptized, confirmed, and received First Holy Communion on the same day from the Cardinal Patriarch of Venice, Giuseppe Sarto, the future Pope Saint Pius X. The same future saint received her religious vows a few years later. Saints know saints. The trajectory of Sister Josephine's life was now settled. She would remain a nun until her death. Throughout her life, Sister Josephine

would often kiss the baptismal font, grateful that in its holy water she became a child of God. Her religious duties were humble—cooking, sewing, and greeting visitors. For a few years she travelled to other communities of her order to share her remarkable story and to prepare younger sisters for service in Africa. One nun commented that "her mind was always on God, but her heart in Africa." Her humility, sweetness, and simple joy were infectious, and she became well known for her closeness to God. After heroically enduring a painful illness, she died with the words "Our Lady, Our Lady" on her lips. Her process began in 1959 and she was canonized by Pope Saint John Paul II in 2000.

Saint Josephine, you lost your freedom when young and gave it away when an adult, showing that freedom is not the goal but the pathway to serving the Master of all. From your place in heaven, give hope to those enduring the indignity of physical slavery and to those bound tightly by other chains.

Source: <https://mycatholic.life/saints/saints-of-the-liturgical-year/february-8-saint-josephine-bakhita-virgin/>

IKA-8 NG PEBRERO, MARTES I

SAN JERONIMO EMILIANO

o

Paggunita kay SANTA JOSEFINA BAKHITA,
dalaga

Panalangin sa Umaga

PASIMULA

Panginoon, buksan mo ang aking mga labi.

— At pupurihin ka ng aking bibig.

PAANYAYA SA PANALANGIN

Antipona: Halina at sambahin ang Makapangyarihang Hari at Panginoon natin.

Salmo 95

Tayo ay lumapit sa 'ting Panginoon, Siya ay awitan,
Ating papurihan ang batong kublihan nati't kalakasan.
Tayo ay lumapit sa kanyang harapan na may pasalamat,
Siya ay Purihin ng mga awiting may tuwa at galak.

(Uulitin ang Antipona)

Sapagkat ang Diyos ay ang Panginoong napakadakila,
Ang dakilang Haring higit sa sinuman na binabathala.
Nasa kanyang palad ang buong daigdig. pati kalaliman,
Ang lahat ay kanya maging ang mataas nating kabundukan.
Kanya rin ang dagat at pati ang lupa na kanyang nilalang.

(Uulitin ang Antipona)

Tayo ay lumapit, sa kanya'y sumamba at magbigay-galang,
Lumuhod sa harap nitong Panginoong sa ati' y lumalang.
Siya ang ating Diyos, tayo ay kalinga niyang mga hirang,
Mga tupa tayong inaalagaan.

(Uulitin ang Antipona)

Ang kanyang salita ay ating pakinggan:
"Iyang inyong puso'y huwag patigasin,
Tulad ng ginawa ng inyong mga magulang
Nang nasa Meriba, sa ilang ng Masa.
Ako ay tinukso't doon ay sinubok ng inyong magulang,
Bagamat nakita ang aking ginawang sila' ng nakinabang.

(Uulitin ang Antipona)

Apatnapung taon, sa inyong ninuno ako ay nagdamdam,
Ang aking sinabi, "Sila ay suwail, walang pakundangan
At ang mga utos ko ay sinuway!"
Dahil sa galit ko, ako ay sumumpang di sila daratal,
Sa lupang pangakong aking inilaan."

(Uulitin ang Antipona)

Papuri sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo;
Kapara noong una, ngayon at magpasawalang hanggan.
Amen.

(Uulitin ang Antipona)

AWIT

Magalak, sambahayan, dahil sa pagpapala
Sa liwanag na bigay, ang Diyos ang may gawa.
Mula sa kadiliman, Maykapal ay nagwika,
Nagkaroon ng anyo ang noo'y walang-wala.

Kung pagbabalikan lang ang iyong nakaraan,
Na dati-rati'y lugmok, dulot ng kasalanan,
Panginooy naawa, dumating din ang buhay;
Nagliwanag ang lahat, kaligtasa'y dumatal.

Kadakilaan niya ay iyong isapuso,
Ang PANGINOONG Diyos, hindi sa 'yo lalayo;
Sa araw man o gabi, matapat sa pangako;
Ang D'yos ay laging Diyos, kahit mundo'y maglaho.

MGA ANTIPONA AT SALMO

Antipona 1: Ang aahon sa burol ng Panginoon ay ang taong may asal na matuwid at pusong malinis.

Salmo 24

(Ang pagpasok ng Panginoon sa kanyang templo)

Ang buong daigdig, lahat ng naroon,
May-ari'y ang PANGINOONG ating Diyos;
Ang mundo'y natayo at yaong sandiga'y
Ilalim ng lupa, tubig kalaliman.

Sino ang marapat umahon sa burol,
Sa burol ng PANGINOON, sino ngang aahon?
Sino'ng papayagang pumasok sa templo,
Sino'ng tutulutang pumasok na tao?

Siya, na malinis ang isip at buhay,
Na hindi sumamba sa diyus-diyusan;
Tapat sa pangako na binibitiwan.

Ang Diyos na PANGINOON, pagpapalain siya,
Ililigtas siya't pawawalang-sala.
Gayon ang sinumang lumalapit sa Diyos,
Silang lumalapit sa Diyos ni Jacob.

Ang pintuang luma ay buksan nang lubos,
Ang dakilang hari ay doon papasok.
Ang dakilang haring ito ay sino ba?
Siya ay ang PANGINOON, dakilang talaga;
Saanmang labanan tagumpay ay kanya.

Ang pintuang luma ay buksan nang lubos,
Ang dakilang hari ay doon papasok.

Ang dakilang hari'y sino bang talaga?
Makapangyarihang Diyos at hari siya!

(Papuri sa Ama at...)

Antipona 1: Ang aahon sa burol ng Panginoon ay ang taong may asal na matuwid at pusong malinis.

Antipona 2: Purihin ng inyong mga asal ang Haring walang hanggan.

Awit: Tobit 13:1-8

(Nagpaparusa ang Diyos upang magpagaling)

Purihin ang Diyos na walang hanggan,
Purihin ang Hari ng sanlibutan.

Siya'y nagpaparusa na taglay ang habag
Kung tayo ma'y malibing, sa hukay masadlak,
Muling hinahango niya't binubuhay.
Walang makatatakas sa kanyang kapangyarihan.

Kayong Israelita,
Papurihan ninyo ang Diyos sa harap ng mga Hentil
Na pinagtapunan sa inyo.
Doo'y ipinakita sa inyo ang kanyang kapangyarihan,
Siya ay purihin ng bawat nilalang,
Ang PANGINOONG ating Diyos na walang hanggan.

Pinagdusa man kayo sa inyong kasalanan
Ngunit kahahabagan kayo,
At muling ibabalik sa inyong tahanan
Mula sa mga bansang umalipin sa inyo.

Kung buong puso kayong manunumbalik
At magiging masunurin sa kanya,
Kayo'y babalikan niya at kakalingain
At hindi na siya magkukubli sa inyo.

Kaya ngayo'y alalahanin ninyo ang ginawa ng Diyos
At buong puso ninyong pasalamatan siya.
Purihin ang PANGINOON, Diyos ng katarungan,
Parangalan ang Haring walang hanggan.

Maging sa bansang pinagtapunan sa akin,
Pupurihin ko ang PANGINOON.
Maging sa bansang makasalana'y dadakilain ko siya.
Talikdan na ninyo ang inyong mga kasalanan
At mamuhay kayo nang karapat-dapat sa harapan niya.
Kung magkagayon, ang habag ng PANGINOON ay inyong madarama.

Pinupuri ko ang aking Diyos
At nagagalak ako sa kadakilaan niya
Lubos kong pararangalan ang Hari ng kalangitan.
Bayaang ihayag ng lahat ang kadakilaan niya
At doon sa Jerusalem siya ay papurihan.

(Papuri sa Ama at...)

Antipona 2: Purihin ng inyong mga asal ang Haring walang hanggan.

Antipona 3: Dapat dakilain ng pusong tapat ang Panginoon.

Salmo 33

(Awit ng Papuri sa patuloy na kalinga ng Diyos)

Lahat ng matuwid dapat na magsaya
Dahil sa ginawa ng Diyos sa kanila;
Kayong masunuri'y magpuri sa kanya!

Ang Diyos na PANGINOON ay pasalamatan,
Tugtugin ang alpa't awit ay saliwan;
Isang bagong awit, awiting malakas,
Kasaliw ang tugtog ng alpang marilag!

Ang PANGINOON ay tapat sa kanyang salita,
At maaasahan ang kanyang ginawa.
Minamahal niya ang gawang matapat,
Ang pag-ibig niya sa mundo'y laganap.

Sa utos ng PANGINOON, nalikha ang langit,
Ang araw, ang buwa't talang maririkit;
Sa iisang dako, tubig ay tinipon,
At sa kalaliman ay doon kinulong.
Matakot sa PANGINOON ang lahat sa lupa!
Dapat katakutan ng buong nilikha!
Ang buong daigdig sa kanyang salita
Ay pawang nayari, lumitaw na bigla.

Ang binabalangkas niyong mga bansa,
Kanyang nababago't winawalang-bisa.
Ngunit ang mga panukala ng Diyos,
Ay mamamalagi't walang pagkatapos.
Mapalad ang bansang ang PANGINOON ang Diyos,

Mapalad ang bayang kanyang ibinukod.
Magmula sa langit, kanyang minamasdan
Ang lahat ng tao na kanyang nilalang.

Nagmamasid siya at namamahala
Sa lahat ng tao sa balat ng lupa.
Ang isip nila'y sa kanya nagmula
Walang nalilingid sa kanilang gawa.

Di dahil sa hukbo, hari nagtagumpay,
Ni dahil sa lakas, nagwagi ang kawal;
Kabayong pandigma'y di na kailangan,
Upang sa digmaa'y kamtin ang tagumpay;
Di makapagliligtas, lakas nilang taglay.

Ang may takot sa Diyos, at nagtitiwala
Sa kanyang pag-ibig, ay kinakalinga.
Hindi babayaang sila ay mamatay,
Kahit magtaggutom sila'y binubuhay.

Ang ating pag-asa'y nasa PANGINOON;
Siya ang sanggalang natin at katulong.
Dahilan sa kanya, kami'y natutuwa,
Sa kanyang ngalan ay nagtitiwala.

Ipagkaloob mo na aming makamit,
O PANGINOON, ang iyong wagas na pag-ibig,
Yamang ang pag-asa'y sa 'yo nasasalig!

(Papuri sa Ama at...)

Antipona 3: Dapat dakilain ng pusong tapat ang Panginoon.

MAIKLING PAGBASA NG SALITA NG DIYOS

(Roma 13:11-14)

Dapat ninyong gawin ito sapagkat alam ninyong panahon na upang gumising kayo sa pagkakatulog. Ang pagliligtas sa atin ay higit na malapit ngayon kaysa noong tayo'y magsimulang manalig sa kanya. Namamaalam na ang gabi at malapit nang lumiwanag. Layuan na natin ang lahat ng gawang masama at italaga ang sarili sa paggawa ng mabuti. Ang PANGINOONG Hesukristo ang paghariin ninyo sa inyong buhay at huwag paglaanan ang laman upang bigyang-kasiyahan ang mga nasa nito.

TUGUNAN

Nagtitiwala ako sa Diyos.

— Nagtitiwala ako sa Diyos.

Sa kanya ako nakatatagpo ng kanlungan.

— Nagtitiwala ako sa Diyos.

Papuri sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo.

— Nagtitiwala ako sa Diyos.

PAPURING AWIT NI ZACARIAS

Antipona: Nagpadala siya sa atin ng isang makapangyarihang Tagapagligtas gaya ng ipinangako niya sa pamamagitan ng kanyang mga propeta.

Purihin ang Panginoong Diyos ng Israel!
Sapagka't nilingap niya at pinalaya ang kanyang bayan.

At nagpadala siya sa atin ng isang makapangyarihang Tagapagligtas,
Mula sa lipi ni David na kanyang lingkod.

Ipinangako niya sa pamamagitan ng kanyang banal na propeta noong una,
Na ililigtas niya tayo sa ating mga kaaway,
At sa kamay ng lahat ng napopoot sa atin.

Ipinangako rin niya na kahahabagan ang ating mga magulang,
At aalalahanin ang kanyang banal na tipan.

Iyan ang sumpang binitiwang niya sa ating amang si Abraham,
Na ililigtas tayo sa ating mga kaaway,
Upang walang takot na makasamba sa kanya,
At maging banal at matuwid sa kanyang paningin, habang tayo'y nabubuhay.

Ikaw naman, anak, ay tatawaging propeta ng Kataas-taasan;
Sapagka't mauuna ka sa Panginoon upang ihanda ang kanyang mga daraanan,
At ituro sa kanyang bayanang landas ng kaligtasan,
Ang kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.

Sapagka't lubhang mahabagin ang ating Diyos;
Magbubukang-liwayway sa atin ang araw ng kaligtasan.
Upang magbigay-liwanag sa mga nasa kadiliman at nasa ilalim ng kamatayan,
At patnubayan tayo tungo sa daan ng kapayapaan.

(Dadasalin ang Papuri at uulitin ang Antipona)

PANGKALAHATANG PANALANGIN

Mga kapatid, tinatawag tayo ni Kristo, ang ating Punong Pari. Purihin natin siya nang may galak:

Panginoong aming Diyos at Tagapagligtas.

Haring makapangyarihan, pinagkalooban mo kami ng pakikiisa sa iyong banal na pagkapari sa binyag,

— pag-alabin ang aming mga puso na patuloy na mag-alay sa iyo ng papuri.

Tulungan kaming makasunod sa mga utos mo,

— upang mabuhay kami sa iyo at ikaw sa amin, sa tulong ng Espiritu Santo.

Gawaran kami ng banal na karunungan,

— upang kami'y iyong gabayan.

AMA NAMIN

PANGWAKAS NG PANALANGIN

Ama naming makapangyarihan at mapagmalasakit sa tanan,
minagaling mong si **San Jeronimo**
ay maging magulang na kumakalinga sa mga ulila.
Ang kanyang pagdalangin para sa aming kapakanan
ay magbunga nawa ng aming pananatili
sa Espiritu ng iyong pagkupkop sa amin
bilang mga anak na iyong tinatawagan
at aming pinangangatawanan
sa pamamagitan ni Hesukristo
kasama ng Espiritu Santo magpasawalang hanggan.
Amen.

o kaya:

Ama naming makapangyarihan
dinggin mo kami at dulutan ng kaligtasan
upang sa masaya naming paggunita
sa dalagang si **Santa Josefina Bakhita**
matutunan naming madama
ang kanyang tapat na pag-ibig sa iyo
sa pamamagitan ni Hesukristo
kasama ng Espiritu Santo magpasawalang hanggan.
Amen.

PAGHAYO

(Kung may pari o diakono)

Sumainyo ang Panginoon
— At sumaiyo rin.

Pagpalain kayo ng Makapangyarihang Diyos
Ama, Anak at Espiritu Santo.
— Amen.

(Kung walang pari o diakono)

Pagpalain nawa tayo ng Panginoon,
iligtas tayo mula sa lahat ng kasamaan
at akayin tayo sa buhay na walang hanggan.
— Amen.

Panalangin sa Takipsilim

PASIMULA

O Diyos, halina at ako'y tulungan.

— O Panginoon, magmadali ka sa iyong pagdamay.

Papuri sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo.

— Kapara noong una, ngayon at magpasawalang hanggan. Amen.

AWIT

Lulubog na ang araw, maglalahong tuluyan,
Maghapo'y matatapos, pasok ang kadiliman.
Ilaw mo, PANGINOON, sa amin po'y itanglaw,
Puso ay liliwanag sa pag-ibig na bigay.

Ngalan mo'y pinupuri, ngayon kami'y may galak;
Tingnan kami't ingatan hanggang mayroong bukas.
Kasama ng mga banal, aawit kaming lahat.
Ikaw ay pupurihi't kami ay iniligtas.

Diyos Ama na dakila, Anak na mapagpala,
Banal na Espiritu, Isang Diyos na dakila;
Papuring walang hanggan, aawit nang may tuwa
Dahil sa kabutihang kaloob mo sa madla.

MGA ANTIPONA AT SALMO

Antipona 1: Pinutungan ng Diyos ang Kristo ng korona ng tagumpay.

Salmo 20

(Ang Mesiyas, hari at pari)

O dinggin ka nawa ng PANGINOON tuwina
Kung ikaw'y sapitin ng hrap at dusa!
At ang Diyos ni Jacob ingatan ka sana.

Magmula sa templo, sana'y bigyang tulong
At itaguyod ka magbuhat sa Sion!
Ang handog mo nawa ay kanyang tanggapin,
At pahalagahan haing susunugin.

Nawa ang hiling mo ay kanyang ibigay,
At sa panukala'y laging magtagumpay.
Sa pagwawagi mo kami ay sisigaw,
Ang dakilang Diyos ay papupurihan;
Nawa'y tanggapin mo ang 'yong kahilingan,
Biyayang kaloob niyang katugunan.

Ngayon ko natalos na Diyos ang may bigay,
Sa piniling hari, ng kanyang tagumpay!
Siya'y tinutugon noong kalangitan,
Laging kinukupkop, pinagtatagumpay.

Mayroong umaasa sa karong pandigma,
At may sa kabayo naman ang tiwala;
Ngunit ang sa ating matibay na kuta,
Ay kapangyarihan ng Diyos na dakila!
Sila'y manghihina tuluyang babagsak,
Tayo ay tatayo't hindi matitinag!

Pagtagumpayin mo ang hari, O Diyos;
Tugunin mo kami sa aming pagluhog!

(Papuri sa Ama at...)

Antipona 1: Pinutungan ng Diyos ang Kristo ng korona ng tagumpay.

Antipona 2: Panginoon, sa iyong mga dakilang gawa'y nagdiriwang kami, at umaawit sa iyo ng mga papuri.

Salmo 21:2-8, 14

(Pasasalamat sa tagumpay ng hari)

O PANGINOON, dahilan sa lakas mong bigay,
Ang hari'y nagagalak sa kanyang tagumpay.
Binigyan mo siya
Ng lahat ng kanyang mga kailangan,
At iyong dininig, kanyang kahilingan.

Dinalaw mo siya
Na ang iyong taglay ay gintong korona,
Iyong pinagpala't pinutungan siya;
Hiling niya'y buhay
At iyon ang iyong ipinagkaloob,
Buhay na mahaba't walang pagkatapos.

Pinadakila mo nang iyong tulungan,
Naging bantog siya't makapangyarihan.
Iyong pinagpala
Ng pagpapala mong walang katapusan,
Nagagalak siya sa iyong patnubay.

Sa Kataas-taasan
Siya'y nagtiwala; sa pag-ibig ng Diyos,
Ang paghahari niya'y walang pagkatapos.
Halina, O PANGINOON,
Iyong ipadama ang lakas mong taglay,
Magdiriwang kami at mag-aawitan!

(Papuri sa Ama at...)

Antipona 2: Panginoon, sa iyong mga dakilang gawa'y nagdiriwang kami, at umaawit sa iyo ng mga papuri.

Antipona 3: Panginoon, hinirang mo kami bilang bansang nagkakaisa at mga pari para sa Diyos na ating Ama.

Awit: Pahayag 4:11; 5:9, 10, 12
(Himig ng Pagliligtas)

Aming PANGINOON at Diyos!
Karapat-dapat kang tumanggap ng papuri,
Paggalang, at kapangyarihan;

Pagkat ikaw ang lumalang sa lahat ng bagay,
At ayon sa iyong kagustuhan,
Sila'y nilalang mo at pinananatili.

Ikaw ang karapat-dapat na kumuha sa kasulatang nakalulon
At sumira sa mga tatak niyon.

Sapagkat pinatay ka, at sa pamamagitan ng iyong kamatayan
Ay tinubos mo para sa Diyos ang mga tao,
Mula sa bawat lipi, wika, bayan, at bansa.

Ginawa mo silang isang liping maharlika
At mga saserdote para maglingkod sa ating Diyos;
At sila'y maghahari sa lupa.

Ang Korderong pinatay ay karapat-dapat
Na tumanggap ng kapangyarihan,
kayamanan, karunungan, at kalakasan,
Papuri, paggalang at pagdakila!

(Papuri sa Ama at...)

Antipona 3: Panginoon, hinirang mo kami bilang bansang nagkakaisa at mga pari para sa
Diyos na ating Ama.

MAIKLING PAGBASA NG SALITA NG DIYOS

(1 Juan 3:1-3)

Isipin ninyo kung gaano kalaki ang pag-ibig sa atin ng Ama! Tinatawag niya tayong mga anak ng Diyos — at iyan ang totoo. Ito ang dahilan kung bakit hindi tayo nakikilala ng mga makasanlibutan: hindi nila kinikilala ang Diyos. Mga minamahal, sa ngayon, tayo’y mga anak ng Diyos, ngunit hindi pa nahahayag ang magiging kalagayan natin. Gayunman, alam nating sa pagparitong muli ni Kristo, tayo’y matutulad sa kanya, sapagkat makikita natin siya sa kanyang likas na kalagayan. Kaya’t ang sinumang may pag-asa sa kanya ay nagpapakalinis, tulad ni Kristo — siya’y malinis.

TUGUNAN

O Panginoon, ang iyong pangako’y di matitinag kailanman.

— O Panginoon, ang iyong pangako’y di matitinag kailanman.

Hindi maglalaho ang iyong katapatan,

— ang iyong pangako’y di matitinag kailanman.

Papuri sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo.

— O Panginoon, ang iyong pangako’y di matitinag kailanman.

PAPURING AWIT NI MARIA

Antipona: Ang puso ko’y nagpupuri sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Ang puso ko’y nagpupuri sa Panginoon,
At nagagalak ang aking espiritu dahil sa Diyos na aking tagapagligtas.
Sapagka’t nilingap niya ang kanyang abang lingkod!

At mula ngayon, ako’y tatawaging mapalad ng lahat ng salinlahi,
Dahil sa mga dakilang bagay na ginawa sa akin ng Makapangyarihan
Banal ang kanyang pangalan!

Kinahahabagan niya ang mga may takot sa kanya,
Sa lahat ng salit saling lahi.

Ipinakita niya ang lakas ng kanyang mga bisig,
Pinangalat niya ang mga palalo ang isipan.

Ibinagsak niya ang mga hari mula sa kanilang trono,
At itinaas ang mga nasa abang kalagayan.

Binusog niya ng mabubuting bagay ang mga nagugutom,
At pinalayas niyang wala ni anuman ang mayayaman.

Tinulungan niya ang kanyang bayang Istaël,
Bilang pagtupad sa pangako niya saating mga magulang,
Kay Abraham at sa kanyang lahi, magpakailanman!

(Dadasalin ang Papuri at uulitin ang Antipona)

PANGKALAHATANG PANALANGIN

Halina't purihin ang ating Panginoong Hesukristo na nanirahan sa piling natin, ang bayang kanyang tinubos. Ating wikain:

Panginoon, dinggin mo ang aming panalangin.

Panginoon, hari at tagapamahala ng lahat ng mga bansa,
manahan ka sa iyong bayan at sa kanilang pamahalaan,
— gabayan mo sila ayon sa iyong batas upang hanapin ang ikabubuti ng lahat.

Ibinilanggo mo ang aming pagkabilanggo,
— gawaran ng kalayaan ang mga kapatid naming patuloy na pinahihirapan
ng karamdamang pangkaluluwa at pangkatawan.

Manatili nawang kaaya-aya sa iyong mga mata ang mga kabataan,
— at masundan nawa nila ang iyong tawag.

Tumulad nawa sa iyong halimbawa ang mga bata,
— at umunlad sila sa karunungan at pagpapala.

Tanggapin sa iyong kaharian ang mga yumao naming kapatid,
— at aming makakamit ang hangaring makapiling ka.

AMA NAMIN

PANGWAKAS NG PANALANGIN

Ama naming makapangyarihan at mapagmalasakit sa tanan,
minagaling mong si **San Jeronimo**
ay maging magulang na kumakalinga sa mga ulila.
Ang kanyang pagdalangin para sa aming kapakanan
ay magbunga nawa ng aming pananatili
sa Espiritu ng iyong pagkupkop sa amin
bilang mga anak na iyong tinatawagan
at aming pinangangatawanan
sa pamamagitan ni Hesukristo
kasama ng Espiritu Santo magpasawalang hanggan.
Amen.

o kaya:

Ama naming makapangyarihan
dinggin mo kami at dulutan ng kaligtasan
upang sa masaya naming paggunita
sa dalagang si **Santa Josefina Bakhita**
matutunan naming madama
ang kanyang tapat na pag-ibig sa iyo
sa pamamagitan ni Hesukristo
kasama ng Espiritu Santo magpasawalang hanggan.
Amen.

PAGHAYO

(Kung may pari o diakono)

Sumainyo ang Panginoon

— At sumaiyo rin.

**Pagpalain kayo ng Makapangyarihang Diyos
Ama, Anak at Espiritu Santo.**

— Amen.

(Kung walang pari o diakono)

**Pagpalain nawa tayo ng Panginoon,
iligtas tayo mula sa lahat ng kasamaan
at akayin tayo sa buhay na walang hanggan.**

— Amen

Panalangin sa Gabi

PASIMULA

O Diyos, halina at ako'y tulungan.

— O Panginoon, magmadali ka sa iyong pagdamay.

Papuri sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo,

— Kapara noong una, ngayon at magpasawalang hanggan. Amen.

AWIT

O Maningning na Liwanag, O Araw na banal,
Larawan ng ilawan ng langit na tahanan.
O PANGINOONG Hesus, lumubog man ang araw
Suminag sa amin ang landas ng kaligtasan.

O Anak ng Maykapal, pinagmulan nitong buhay,
Papuri ang nararapat sa gabi at araw,
Labi nami'y di hihinto sa pag-aawitan
Upang maipagdangal ang banal mong pangalan.

Antipona: **Huwag itago sa akin ang iyong mukha; sa iyo ko isinasalalay ang aking tiwala.**

Salmo 143:1-11
(Dalangin sa kapighatian)

Dinggin mo, O PANGINOON, ang aking dalangin,
Tapat ka't matuwid, kaya ako'y dinggin.
Itong iyong lingkod, h'wag mo nang subukin,
Batid mo nang lahat, kami ay salarin.

Ako ay inusig ng aking kaaway,
At ako ay lubos niyang napipilan;
Sa dilim na dako, ako ay nakulong,
Tulad ko'y patay nang mahabang panahon.
Ako ay handa nang magtaas ng kamay,
Sapagkat wala nang pag-asa ang buhay.

Araw na lumipas, aking nagunita,
At naalaala ang iyong ginawa,
Sa aking isipa'y gumuhit na bigla!
Ako'y dumalangin na taas ang kamay,
Parang tuyong lupa ang diwa kong uhaw.

Nawala nang lahat ang aking pag-asa,
Kaya naman, PANGINOON, ako'y dinggin mo na!
Kung ikaw'y magkubli, baka ang hantungan
Ako ay tanghaling malamig na bangkay,
At ang tunguhin ko'y madilim na hukay.

Ako ay umasa, sa 'yo nagtiwala,
Na kung umumaga'y ipagugunita
Yaong pag-ibig mo na lubhang dakila.
Ang aking dalangin na sa iyo'y hibik,
Patnubayan ako sa daang matuwid.

Ako ay umasang 'yong isasanggalang,
Kaya iligtas mo ako sa kaaway.
Ikaw ang aking Diyos, ako ay turuan
Na aking masunod ang 'yong kalooban;
Ang Espiritu mo'y maging aking tanglaw
Sa aking paglakad sa ligtas na daan.

Ikaw ay nangakong ako'y ililigtas,
Pagkat dakila ka, iligtas mo agad;
Iligtas mo ako sa mga bagabag.

(Papuri sa Ama at...)

Antipona: Huwag itago sa akin ang iyong mukha; sa iyo ko isinasalalay ang aking tiwala.

PAGBASA NG SALITA NG DIYOS

(1 Pedro 5:8-9a)

Humanda kayo at magbantay. Ang diyablong kaaway ninyo ay parang leong umaatungal at aalialigid na humahanap ng masisila. Labanan ninyo siya at magpakatatag kayo sa inyong pananalig sa Diyos.

TUGUNAN

Sa iyong mga kamay, Panginoon, inihahabilin ko ang aking kaluluwa.

— Sa iyong mga kamay, Panginoon, inihahabilin ko ang aking kaluluwa.

Tinubos mo kami, Panginoong Diyos ng katotohanan,

— inihahabilin ko ang aking kaluluwa.

Papuri sa Ama, at sa Anak at sa Espiritu Santo,

— Sa iyong mga kamay, Panginoon, inihahabilin ko ang aking kaluluwa.

PAPURING AWIT NG EBANGHELYO

Antipona: Habang kami'y gising, Panginoon, kami ay ingatan; bantayan kami habang kami'y nahihimlay; upang sa paggising, manatili kaming kasama ni Kristong nagbabantay, at sa pagtulog, makapahinga kami sa kanyang kapayapaan (aleluya).

Kunin mo na, Panginoon ang iyong abang alipin,
Ayon sa iyong ipinangako:

Yamang nakita na ng aking mga mata ang iyong pagliligtas,
Na inihanda mo para sa lahat ng bansa:

Liwanag itong tatanglaw sa mga Hentil,
At magbibigay karangalan sa iyong bayang Israel.

(Dadasalin ang Papuri at uulitin ang Antipona)

PANGWAKAS NA PANALANGIN

Panginoon,
punuin ang gabing ito ng iyong kaliwanagan.
Humimlay nawa kami sa kapayapaan
at gumising nang may kagalakan
upang harapin ang liwanag ng bagong araw sa
iyong pangalan.
Hinihiling namin ito sa pamamagitan
ni Kristong aming Panginoon.
Amen.

PAGHAYO

Gawaran nawa tayo ng Makapangyarihang Diyos
ng gabing panatag at mapayapang pagkahimlay.
— Amen.

AWIT O PANALANGIN NG PAPURI KAY MARIA

Aba Ginoong Maria, napupuno ka ng grasya.
Ang Panginoong Diyos ay sumasaiyo.
Bukod kang pinagpala sa babaeng lahat
At pinagpala naman ang iyong Anak na si Hesus.

Santa Maria, Ina ng Diyos,
Ipanalangin mo kaming makasalanan
Ngayon at kung kami'y mamamatay. Amen.